

FUNDAT Y DIRIGIT PEL PÉRIT AGRONOMO D. FRANCISCO X. TOBELL Y ARGILA.

Surt el primer y tercer diumenge de cada mes.

SUMARI

Economia rural.
 Secció d' agricultura práctica.—Impresions de viatge.—Aparato caser de molta utilitat (fig. 43).
 Secció de varietats.—Lo paller.
 Noticias agricolas.—Societat sericola de Lleyda.—Aculliment agrícola catalá.—Arbre misterios del Brasil.—Recepta per fer fugir las formigas.—Mes sobre formigas.—Flors barométricas.
 Revista vinicola corresponent á la primera quinsana del mes de Juliol.

PREUS Y PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

UN ANY.	20 RALS.	REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
MITX ANY.. . . .	11 »	
TRES MESOS.	6 »	PORTA-FERRISA 18, BAIXOS.

En BARCELONA:—Llibreria de Verdaguer, Rambla, enfront del Liceo; llibreria de Niubó, Espaseria; Poch, plassa de la Llana, 19, magatzem de paper; Riera, Hospital, 19, botiga del Bano, y en las principals llibrerias.

GABELLA DE GINESTA Y DE PI

N' hi ha per vendre: de 1.500 á 2.000 cargas de la primera y de 2.000 á 2.500 de la segona á casa Montmany del Papiol, aixís com també *Plátanos y acacias pera passeig*, y *moreras* pera l' alimentació dels cuchs de seda. Tot de forsa superior, de bona mena y á bon preu.

Informará l' amo de l' hisenda de casa Montmany del Papiol, duenyo del establiment de vins anomenat «La Llegítima.»—Plassa de Catalunya, Café de Pelayo.—Barcelona.

GRAN CANTITAT

DE

FOSFAT DE CALS

procedent d' una fàbrica de productos animals ó sigan *desperdicis d' ossos y banyas* en estat de ser aplicat immediatament á las plantas com *adob* y á un preu molt acomodat. *Informarán* en lo carrer del Càrme, número 41, pi 2.º, 1.ª porta.—Barcelona.

MAGATZEM DE PAPER

DE

JOAN POCH

PLASSA DE LA LLANA, NÚMERO 19.

Depósit de paper y cartró de tota mena, estampas, cromos, decalcomanias, y tots los articles corresponents á la fabricació de capsas de luxo. *Paper, carpetas y plomas* per escriure, á un preu sumament baix. *Venda en gros y á la menuda.*

AVÍS ALS SUSCRIPTORS

Preguém á aquells que no hagin pagat l' import de la subscripció, fassin lo favor de remetrens lo seu valor en sellos de correu, si no 'ls es posible realisarho ab diners, en la Administració de L' ART DEL PAGÉS, Porta-Ferrissa, 18, baixos.

L' ART DEL PAGÉS.

ECONOMIA RURAL.

Sempre ha sigut nostre tema de que *en agricultura no poden sentarse reglas absolutas en lo cultiu de las plantas*; lo que creyém deixar probat en est article presentant los fets que nos ha ensenyat la nostre poca experiencia.

Com no reben tots los punts de la terra los mateixos graus de calórich del sol, ni son compostos tots los terrenos de las mateixas proporcions de materias, ni tots tenen la mateixa situació y exposició, acó fá que las plantas, lo mateix que los animals, se presentian tant variadas en los diferents punts del globo terrestre. Y se observa aquesta varietat si recorrém del ecuador al polo notant individus agegantats en uns punts, microscópichs en altres y així mateix variant en colors y en formas. Si l' cercol de comparació lo busquém mes reduit, en un terme, per exemple, encara mes concret, en una pessa de terra, trobarén desigualtat en la materia de sa composició. ¿Si, donchs, no son iguals tots los climas y terrenos, cóm podrém sentar reglas absolutas pera cultivar las plantas?

Concretemnos al cultiu de la vinya, per exemple, y trobarém la contestació. Si se 'ns pregunta. ¿Quina es la millor poda? ¿Quántas treballadas requereix? ¿Quina mena y quantitat de fems debém empleyar per cada área? ¿Podrém contestar en absolut aquestas preguntas? No tenim pas atreviment de ferho.

Pero podriam contestarlas si las preguntas fossen fixant

lo cultiu de un lloch determinat, senyalantnos la classe de plantes que han de formar lo cultiu, lo seu clima, terreny y demés circumstancies, com també al mateix temps saber quinas ventatjas se proposa traurer de la planta. De aquesta manera no ofereix inconvenient la contestació. Y al dir quinas ventatjas se proposa traurer de la planta es perque hi ha plantes de las que, segons quinas vegadas, se sol traurer l' utilitat de las arrels, altres de los órgans de la reproducció, altres de las fullas, etc., lo qual fá que per una mateixa planta no se poden seguir los mateixos procediments de cultiu, debent de atendre sempre á favorir los órgans, de los quals nos proposém traurer lo profit. Y moltes vegadas no se poden seguir los mateixos procediments que podrian fer desenvolupar los órgans que tractém de afavorir, perque havém de atendre al mateix temps lo destino que s' ha de donar al fruyt. Un exemple tenim en lo mateix cultiu que ja havém citat de la vinya; no podrém podar la vinya seguint igual sistema, si 'l ví que 'ns proposem obtenir lo volém per convertirlo en aguardent, ó per aprofitarlo per algun us especial, com per exemple á ví de taula. Si 'l volém per lo primer, empleyarém la poda que mes quantitat nos pugui donar, y si lo segon empleyarém una poda que, dantnos menys quantitat, poguém obtenir la bona qualitat que 'ns proposém, reduhint los caps y borrons. Tampoch deu esser igual lo modo de abonar ó afemar, y tampoch convenen sempre las mateixas treballadas, com se pot comparar en lo número de autors que han escrit sobre cultius especials de localitats donadas.

Entre los molts autors que han escrit sobre l' cultiu general sentant reglas absolutes, tenim á la vista una *guia ó compendi práctic d' agricultura y economía rural*, es-

crit en castellá, y sens volguer ofendre al seu autor, se 'ns permeterá fer cas omís de son nom, puig que l' nostre objecte no es mes que atacar una idea que creyém falsa, parlant del cultiu del garrofer, que es un dels arbres que mes agraphiment li tenim per los bons resultats que 'ns dona, traduirém literalment los sègüents punts:

«En lo meu concepte, diu lo autor, aquest vegetal no »se propaga ni generalisa, porque no está suficientment »conegut ni en us lo destino y aprofitament que 's fa del »seu fruyt, al qual no m' atreveixo á anomenar fruyta; »així es que en las Castellas es mirat ab despreci com sols »per golosina de noys.

..... ,
»Lo garrofé se cultiva en secá y en regadiu: en aquesta »última posició se desarrolla millor y lo seu fruyt conté »més sucre.

.....
»Lo seu puesto natural es á la terra aprop de las ace- »quias y las tancas dels horts á que serveix de tanca per »la espesor de las ramas y de las puas ó espinas.»

Será molta veritat lo dit per l' autor si se refereix á provincias que nosaltres no coneixém, pero aquí té la ventatja de viure entre las rocas, que tan abundan, sens veure mes regadiu que l' aygua de pluja y essent lo seu fruyt molt estimat, servint de aliment als animals y molt apreciat en el comerç. Aixó es una prova que no poden sentarse reglas absolutas en lo cultiu de las plantas sens circumscriurers al cultiu especial de una localitat, que á llavors creyem que ja se poden admetre.

De gran utilitat seria que s' escribissen obras locals sobre 'ls diversos cultius de las plantas, ja que seria llavors mes fácil entendres.

F. SOLÁ.

SECCIÓ D' AGRICULTURA PRÁCTICA.

IMPRESIONS DE VIATJE

Ja som al estiu, y, encara que pagés, vull fer també com los senyors acaudalats, que tant per fugir del calor d' estos temps com per tenir pretext de no fer res se ausentan de sas casas y van per aquestos mons parantse allà hont los plau y deixant lluny los paissatjes lletjos, per poder dir á la tornada: he passat la temporada d' istiu com may la hagués passat tant bé. Havem anat á Suissa y allí hi feya fret, encara s' hi veu la neu per totas aquellas montanyas ó be: aquest any no he trobat á París la animació dels altres anys, es á dir, "que sols per las rahons anteriors y porque fa ó dona to, la gent á la época d' estiu muda de casa ó empren un viatge.

Que no pensin los meus lectors que vull ferlos sortir de casa y acompanyarlos al estranger en busca de impresions novas ó agradables; que no creguin tampoch que m' finjeixo malalt y me los emporto á Panticosa, San Hilari ó Caldas; que no tingan por de venir ab mí á ningun port de mar ni puesto de banys, encara que siguia un recreo, jo no bull barrejar-me ab los malalts ni ficar entre ells cap lector per forsa, y en aquestos temps en que com enguany lo batre es primarench, jo fas alguna excursió á casa dels meus amichs lo mes prompte possible, y aprofitantme de las relacions que tenen ells al pais m' hi relaciono: y, creyeume, sols al canviar de poble ja s' hi veuen altres costums, altres maneras, altre parlar y hasta altre modo de cultivar las terras y treballarlas; sembla que aixis com cambia la topografia del pais, cambia la classe de terra, y lo natural es que cambie també lo caracter dels seus moradors.

Voleu donchs acompanyarme á alguna d' aquestas surtidas? Est any no puch fugir massa lluny, y acceptant ab gratitut las ofertes que m' han fet les meus amichs del Camp de Tarragona m' he trasladat allí, á probar de estudiar aquell pais tant diferent del nostre, jutjar per mí mateix del adagi *gent del camp gent del llamp* ab que sembla volen apostrofar y fer coneixer á sos moradors, respirar los aires purs, atravessar sos campinyas, beure en sas fonts, y descansar en alguna de las infinitas masías que adornan lo paissatge y prestan abrích á sos habitants.

Quan digne d' admiració y estudi es lo camp de Tarragona! Si en lloch de escriure impresions de viatge, aixó es, lleugeras sensacions, se recopilés la historia de aquesta comarca, ¡qué de fets nobles y valents no s' hi

trobarian, dat lo caracter després y altiu que conservan encara en esta terra desde lo senyor mes encopetat al mes humil treballador, desde lo menestral mes probo al empleat que modifica son geni al veures entremitg de tan honrada gent! Quina historia mes bonica fora la que compregués esta serie de fets! Pero que molt si en sa comarca hi ha Reus y Valls, que junts ab Tarragona forman las planas mes grandiosas de la historia catalana.

Ja m' sembla que sento algun dels lectors que diu entre sí mateix, aixó no son impresions de viatge, aixó sons rahons de la vora del foch: si algú ho diu, jo ho escrich, vull dir que no m' enfadaré encara que després de tot me diguin tonto. Jo sé que lo meu ofici es anar ab las mulas, agafar la arada y obehir, y si com are aprofito estos temps de poca feina estudiant, lo unich que fas mal fet es de tractar de trasmetrer als altres que son com jo las impresions novas que vas experimentant: mes espero que lo meu particular amich Tobella á qui van dirigidas estas correspondencias, publicarà sols lo que consideri oportú y retocarà ab sa ma esperta lo que no li sembla be de forma y enllustrará ab sos coneixemens los conceptes equivocats que en lo pasatge hi trobia: y jo ara per després fas meas las suas observacions y engalanat ab las correccions de estil y demés, semblant sabi y no sent res, contant ab la indulgencia dels menos amables lectors, prometo segons la ruta que aquest istiu fassi donar á coneixer per medi de una serie de articles ó correspondencias lo que m' sembli digne de atenció en lo camp de Tarragona.

Mon cuartel general es Valls: desde aquí farem algunas sortidas y cuan se acabia la materia ó lo temps, lo trasladarem á Reus, ahont repetirem lo mateix y de allí á Tarragona fins que se acabia la llicencia de passejar. Si llibre de las moltes ocupacions que sobre vosté, amich Tobella, gravitan vol venir á donar un vol jo lo aniré á rebre á la entrada del terme ó á la estació del ferro-carril del Vendrell y li faré de guia com me proposo ferho á tots los lectors del ART DEL PAGÉS ab tan bona voluntat com lo amich á qui me van recomanar ho va fer per mi, y que nombraria si no fos ofendrer sa modestia, compareixent á la estació ab son carruatje particular.

Es la primera vegada que passo per la carretera que va del Vendrell á Valls, aixi es que es nou tot lo que se 'm presentia: tenim enganchat un bon cavall y la tartana sembla lleugera, ocupem mon amich y jo cada un un asiento y lo carruatje obert per davant y darrera me permet disfrutar del paisatge hasta en sos mes petits detalls. Lo animal briós y com si conegués que lo amo porta, guiat sols per un mosso que ab lo caracter de company ha vingut, trota resolt dexantse enradera lo cotche y tartanas que a Valls y pobles vehins portan gent.

Sis horas hi contan del Vendrell á Valls, trenta kilómetros marcan las

pedras que mideixen la carretera: á las nou y mitja havem surtit y á las dotse serem á Valls á no tenir contratemp. ¡Quina carretera mes hermosa! está ben cuidada: sols dech dirli que está millor que lo carrer de Ronda de Barcelona y lo paseitg de Gracia, sense un clot ni una rodera com si se passés ab lo carruatge per lo bell mitg de la Rambla; y aixó que passa per planuras, terraplens, costas y verdaderas montanyas.

Havem deixat ja á la nostra esquerra y enradera los pobles de Albiñana y Las Pessas, havem atravessat una conca petita que 'n diuhen lo *clot de l' hora* y tenim á la dreta lo poble de La Bisbal del Panadés; la carretera sembla una serpent continuada, lo pais ha deixat la sua vejetació frondosa y si no fos per alguns claps de vert que 's veuhen en las montanyas, lo nostre paisatge del devant seria una inmensa roca pelada ó una especie de escala monstruosa y gigantina segons si los terrenos están ó no roturats. Cosa estranya y de mes profund estudi es veure aquells declives rápits y pendants cuberts de rocas, com se fan transformar en estiradas feixas que á pesar de tenir vuit pams los margens que las forman, no donan altre amplada mes que per dos passadas de vinya. ¡Quina diferencia de aquestos terrenos al Vallés: aquí tot son pedras, no 's veu terra y allí tot es terra bona sens trobarhi una pedra per manegar la aixada en lo cas que s' necessita. Saludem ab entusiasme al roturador de aquestos paisos que una hora lluny de poblat fa separar y aplanar y apilar las pedras porque uns quans ceps hi arrelin y vejetin entre mitx.

Ja som dalt de la cordillera divisoria; al nostre detrás tenim lo Panadés, devant lo camp de Tarragona, y á la dreta segueixen las montanyas que forman una mitja lluna senyalant lo limit de aquest camp tancat per la la esquerra fins al mar per altres montanyas totas peladas á la vista totas pobres de vejetació. La pendent y lo serpenteix que fa la carretera no m' permet poder ficsarme en la qualitat de las terras com jo voldria: á la dreta no s' hi veuhen mes que algunas casas de camp mentres que á poca distancia á la esquerra hi ha bonicas poblacions, las quals aniré altre dia de prop á visitarlas; particularment las de Mas Llorens, Puigtinyós y Rodonyá, que ab un terme pobre surten de bon vi al comers del Vendrell y atravesant lo riu Gayá per un magnífich pont de pedra y deixant en radera la fértil campinya de Vilardita y á la dreta las hortas de Vilarodona, Aigua Murcia y Santas Creus, entrem á las planas de Alió, unich poble que atravesa la carretera y al cual sent tan sols á una hora de Valls y al pas ó camí de algunas escursions renuncio també á descriurer, com las mevas impresions de la vista topográfica y panorámica de Valls y sos contorns que serán objecte de la meva próxima carta. Prou ha molestat avuy la sua atenció son verdader amich

H. ANDREUET.

Valls 22 Juny de 1877.

APARATO CASER DE MOLTA UTILITAT

En lo n.º 12 d' aquesta publicació donàrem á coneixer un senzill aparato per escorrer las mares del vi, en curtas quantitats, conegut en la comarca ahont s' usa, ab lo nom de *Caputxi*. En lo present ne publiquém un altre, que 'l creyem de molta mes utilitat encara, qu' está destinat á no faltar en cap seller per capalsar las botas de vi, cuan ja no rajan.

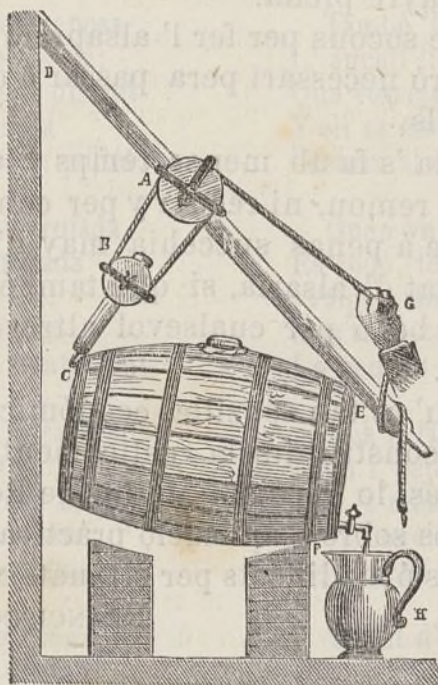

Fig. 23. Barra de cap alsar las botas.

Com espresa la fig. 23, consisteix en una barra de fusta D E, que té clavada una curriola petita A: un altre tros de barra B C, qu' un dels extrems C porta un ganxo per agafar la bota y en l' altre hi ha una curriolaleta E; una corda fixa en N dona volta per las curriolas E y A (1).

(1) L' autor aconsella que la curriola de la barra llarga, estiga ben cap al punt E, perque aixís té mes distancia per recorre y per consegüent la bota pot alsarse mes, y també per qué colocada mes avall la barra no 's blinea ó no pateix tant.

Nesaltres l' hém presentada de la manera que pogués donarse á coneixer millor y á primera vista 's vegés lo modo de funcionar.

La manera d' obrar es molt senzilla, puig no hi ha mes qu' agafar l' aparato y apoyarlo á la paret en un punt cualsevol D mes alt que la bota y en lo cap E de la mateixa, perque despres d' engantxada en C, tirant la corda per G s' acostin las duas curriolas A y E y per consegüent la bota s' capalsi, tenínt fixo 'l punt E y raji 'l vi que 's recull ab un mayal F ó lo que 's tingui á má, despres de lligada la corda al cap d' avall de la barra.

Ventatjas qu' aixó 'ns reporta.—1.ª Un home sol pot capalsar la bota, cuan ab las barras conegudas han de ser dos al menos, y encara si no 's gayre plena.

2.ª L' estalvi de socons per fer l' alsaprem y de lloch perdut de bota á bota, però necessari pera passar á darrera á buscarhi 'ls socons y colocala.

3.ª La capalsada 's fa ab menos temps y ab mes perfecció, perque, al vi no 's remou, ni recula y per consegüent no s' enterboleix: cosa que á penas succehia may d' altre manera, no sols per la dificultat d' alsarla, si que també perque 'ls socons may venian prou bé ó per cualsevol altre de las causas que sempre succehian.

Aquesta eyna qu' es tan senzilla, económica, de facil maneig y que tothom pot construhírsela rusticament, es deguda á l' inventiva d' un pagés, lo Roca, de Molins de Rey; de qui tindré ocasió de parlarvos sobre l' aplicació práctica d' altres aparatos casulans inventats ó modificats per ell mateix.

FRANCISCO X. TOBELLA.

SECCIÓ DE VARIETATS

LO PALLER.

Mor la nit: ja s' alsa 'l sol,
Ja l' aucell empren lo vol
Escampant sas armonías,
Fons la boyra y un estol
Se dibuixa de masías.

Lo paller tot ben plantat
Va ab una olla coronat,
Panotjas del coll penjant,
Sembla un rey agegantat
Que domini aquell voltant.

Apar que tot ho domina
Y que tot vers ell s' inclina
Com senyor de gran renom,
Y no es mes que una joguina
Y l' amparo de tothom.

La pollada enjogassada,
Lo volta com la maynada
Al gegant quan Corpus ve:
La brossa entorn escampada
Sembla flor del ginesté'.

Lo gos á son peu reposa
Rondinant per poca cosa;
Y 'l gat tot fentne 'l distret
Vigila ab vista frisoa
Per si 's descuida un pollet.

Massa vetlla estarrufada
La lloca prop la pollada
Avisantla tot piulant:
Y lo gall fa la cantada
Y altres galls van contestant.

Tambè hi para 'l cassadó'
Que ve amarat de suó':
Li esfonsa en dins la baqueta,
Pénjahi lo pesant sarró
Y recótzahi la escopeta.

A sa ombra regalada
Lo pagés fa mitj-diada
Fent pa y beure alegrement,
Treu la manta virolada
Y de llarch á llarch la estent.

Prest li llevan la corona,
Lo collar, ¡tot l' abandona!
Qui 'l despulla está content:
Mentre ell mor hi ha qui s' adona
Del nou blat que va creixent.

Lo fadrí y la doncelleta
Tambè hi passen la estoneta
Per matar lo mal humor,
Y 'l cabell de la nineta
Del pallar tè la rossor.

Si fa vent guardat, pubilla,
Que 's la cosa mes sencilla
Que una brossa 't caiga al ull;
Y per treurela, creu, filla,
Que tindrias prou embull.

Tambè 'l volta la formiga,
L' aucell li roba l' espiga
Que rosseja tot penjant,
Y ell sa ombra sempre amiga
Ofereix al caminant.

Quan ve 'l temps de la galvana
Es rodó, tè molta ufana,
¡Válgam Dèu si 's va engroixint!
Mes tart, com qui pert la gana,
Lo veureu que 's va aflaquent!

Res li fan las turbonadas,
Poch l' espantan las tronadas
Que 's massa alt, prou arrogant:
Prou coneix bè las ventadas
De ponent y de llevant.

Vestit d' or si repareu
Quan es jove lo veureu
Fent enveja al mateix sol,
Quan es vell si os lo mireu
Va vestit tot ell de dol!

EMILI COCA Y COLLADO.

NOTICIAS AGRÍCOLAS

SOCIETAT SERÍCOLA DE LLEYDA.—Pera promourer la cria del cuch de seda, se projecta la formació d' una societat serícola. Son principal objecte es introduhir la costum de vendrer la fulla de la morera en lo mercat, com cualsevol altre verdura y facilitar per est medi á todas las familias y classes de Lleyda la cria del cuch de seda. Al efecte, lo Sr. D. Joan Mestre y Tudela ha formulat unas bases, que se trobarán impresas en la «Revista de Lleyda» del 17 de juny d' enguany.

ACULLIMENT AGRÍCOLA CATALÁ.—En lo n.º 25, de la mateixa Revista, corresponent al 24 de Juny, hi trovém també uns estatuts ó reglament per que deurá regirse la «Societat de Patronat del *Aculliment agrícola catalá* de Vallfogona.» Lo Sr. D. Graciá Cabanes, hisendat y vehí de Vallfogona de Balaguer, es l' iniciador y Director general de la Societat y com propietari, Director del establiment qu' es funda.

ARBRE MARAVELLÓS DEL BRASIL.—En la memoria qu' ha remés Mr. Morgan, cónsul de S. M. Británica en lo Brasil, cita un dels arbres mes utils, y qual adquisició seria un manantial de riquesas pel pais ahont pogués aclimatarse. Aquest arbre, nomenat *carnouba*, ó siga 'l *copérnica cerífera*, creix espontáneo en Ceara, Riu Gran del Nort y Balissa. Resisteix la sequetat mes persistent, sens perdrer sa hermosa verdor y gran frondositat. Sas arrels gosan de las mateixas virtuts medicinals que la sarsaparrilla, y del tronch, no sols s' obtenen fibras sumament fortas y de sorprenent brillo, sino també exelenta fusta. Cuan l' arbre es jove, produheix un aliment abunant y sá, aixis com també vi, vinagre y una sustancia sucrada, aixis com una especie de goma parescuda al sagú per son gust y propietats.

Aquest preciós arbre ha prestat, durant las ecessivas sequias en aquells climas, inmensos serveys á las poblacions de Ceara y Riu Gran del Nort. Ab sa fusta s' construheixen instruments de música, y canóns ó canyerias pera las ayguas. La carn de sa fruyta es d' un gust exelent, y la nou qu' ella conté, no sols es oliosa, sinó emulsiva; y si se la torra y mol, resulta una especie de café sumament agradable. Del tronch també s' extrau una farina parescuda á la del blat de móro americá (*maizena*), y un such igual al del cocoter de Bahia. Ab la palla de sas fullas se fabrican estoras, sombreros, cistells y escombras, y d' ells s' exportan tots los anys per Europa grans cantitats pera fabricar magnífichs sombreros. Son valor, y 'l dels sombreros y altres articles fabricats ab dita palla, arriba á importar 119,500 lliuras esterlinas al any. Per ultim, també s' extrau de aquest

arbre una cera que s'empleja en la fabricació de candelas, y de la que s'extrau al any pel valor de 162,500 lliuras.

RECEPTA PERA FER FUGIR LAS FORMIGAS.—Un suscriptor del plá del Llobregat, en carta que 'ns tramet, ens diu: «una de las materias que avuy dia s'emplean ab bon exit pels arboricultors d'aquest pla, pera impedir 'l pas y fer fugir á las formigas (formigó per la gent vulgar) que ataca 'ls fruyts y parts tendres dels arbres fruyters, es la següent recepta:

Vesch. $\frac{1}{2}$ quarteró.

Pega negra. una lliura.

Oli de bassas ó embotxat (morcas). $\frac{1}{2}$ quartá.

Se fan bullir aquestos ingredients en una olla'ó pot gran, tenint compte al bullir de que no bessi; s'unta la soca del arbre ab un pinsell (se fá una corona) y al moment queda interceptat lo pas de la formiga. Al dia següent se troba qu'han desaparegut complertament totas. Si hi tornan se repeteix l'operació, que per lo senzilla, de poch gasto y radical, val la pena de probarho. Aquesta recepta es probada per mi mateix, donantme resultats satisfactoris; ab aixó, si creu d'interés publicarla, ho pot ferho.»

MES SOBRE FORMIGAS.—En altre carta qu'hem rebut d'un suscriptor de lla costa de llevant, hi trobém lo següent: «celebro que 'ns parli de la malaltia del taronjer que 'ns te anguniosos.

Varias hortas d'Arenys, atropelladas pel pulgó y morintse 'ls taronjers, han probat d'extirpar las formigas y las hortas han resussitat. ¿No podrian ser causa las formigas també de la malaltia del taronjer qu'aixis com l'atropellan per las brancas ho fessen també per los arrels?

La formiga posa sos ous blanchs á milions com vosté sabrá millor que jo; pero ¿y aquella especie d'ous que forma en las brancas del arbre, que xafantho ix una materia de dins, parescuda sa closca á la del cacáo ó al menos son color d'ahont ix alló? Ahont no van las formigas, no n'hi ha.

En 15 dias, habentsem apoderat las formigas d'uns taronjers plantats aquest any, han posat á milés aquets ous, y s'han mort las brancas del arbre, que cuasi he tingut que coronals. Un bon remey pera matar las formigas, crech seria molt adelantar; puix per mi, son origen de tot.

Me dirá vosté perque jo no acabo ab ellas si als demés ha anat bé; las hortas curadas son petites y la meva es molt gran.»

FLORS BAROMÉTRICAS.—De poch temps en aquesta part las botigas dels optichs en París semblan puestos de flors, per la multitud de petits testos de variadas formas qu'omplan los aparadors, y dels que brotan flors de

las especies mes diversas. Aquestas flors presentan totas los mateixos colors á un temps, però 'l varian sempre que cambia 'l temps. No son en realitat mes que «flors del temps,» una de las mes felisas tentativas de vulgarisació de la física y la química. 'L cloruro de cobalt, sech, es color blau. Una petita proporció d' aygua l' hi comunica un color lila, y un ec-sés d' humitat li dona un tint rosat. Impregnant, donchs, una flor artificial cualsevol de cloruro de cobalt, y exposantla al ayre, cuan plou tindrà la flor un color rosa, que 's transformarà en lila cuan millori 'l temps, y que será blau cuan se disfruti d' un temps hermós.

Avuy qu' á Barcelona se 'n veuhén tantas pels aparadors que cridan la aenció de tothom, no será de mes, que doném á coneixer com se fan, ja qu' es un objecte d' utilitat y hermoiseig.

REVISTA VINÍCOLA

Sentim no poder continuar comunicantvos noticias com las que vos donabam en la nostra última revista. Aquella animació que vos senyalabam, no va ser sinó momentánea; puix com ja vos indicabam, va ser produhida per una alarma en América al saber la noticia d' haber estallat la guerra d' Orient y creurers allí fos consecuencia inmediata d' una guerra Europea. Lo resultat d' aquesta alarma ha sigut que despres d' haber produhit l' alsa per alguns dias, han decaigut allí los preus dels vins y produhit un abatiment que desitjém no siga duradér.

Aquí en general los preus si bé se sostenen, no ab molta fermesa, á pesar de saberse, queda se pot dir agotada l' existencia de dits caldos en algunas comarcas, y suferit la pedregada última alguns pobles d' aquestos voltants.

Res més per avuy que comunicarvos las pocas noticias que tenim rebudas de las localitats següents.

Vendrell. Los preus continuan los mateixos. L' extracció encalmada. La cullita de enguany se presenta molt bona.

Poboleda (Priorat). L' extracció bastant encalmada, si be per quedar poch vi á la venda. Los preus s' han posat de 6 l¹/₂ duros á 7 per carga los sechs y de 7 l¹/₂ á 8 los dolsos.

Vallbona (Igualada). En lo mes de Juny hi anaren alguns compradors y no oferiren mes enllá de 22

á 25 pesetas carga, y á pesar de la fermesa dels culliters per ser molt curta l' existencia, s' han venut dos importants partidas al indicat preu.

Carinyena (Aragó). La situació vinícola continua tal com deyam en la revista anterior.

Preus de 25 á 26 pesetas per *alqués*. La cullita proxima se presenta bona.

Utiel (Valencia). Los vins quedan encalmats pero sostingut lo preu de 8 á 9 rs. per *canter*.

Barcelona y Juliol de 1877.

J. G.

Imprenta de «La Renaixensa», Portaferrixa, 18, baixos.

BOTIGA DEL BANO

CARRER DEL

HOSPITAL, 19

BARCELONA

UNICH

DEPÓSIT

DE MISTOS DE CERILLA

DE LA AFAMADA FÁBRICA

«EL GLOBO» DE VALENCIA

que tan bon nom s' ha conquistat, tant per l' inmillorable classe de mistos com també per la gran quantitat que contenen las capsetas, y aixó fa, que surtin molt ventatjoses pels consumidors.

PAPER DE FUMAR de totas classes y marcas.

PAPER DE CREIXENS (berros)

Ab l' extracte d' aquesta higiénica planta, 's fábrica un nou paper de fumar. Segons opinió de Mr. Guibour, confirmada per l' Academia; 'ls *creixens*, son lo mes eficás remey pera la conservació de la boca. Recomaném als fumadors aquet nou é higiénich paper, segurs de qu' al probarlo, trovarán sas bonas qualitats, servint aquestas del millor elogi qu' es pot fer del dit paper.

CALENDARIS de totas menas y molts altres géneros, á preus molt ventatjosos.

FÀBRICA D' ADOBS COMPLERTS

Ó SIGAN

FEMS PERA LAS TERRAS

(PRIMERA EN ESPANYA, FUNDADA EN JANER DE 1863.)

PER L' ENGINYER INDUSTRIAL

DIRIGIDA PER LO PERIT AGRONOMO

DON LLUIS JUSTO Y VILLANUEVA.

DON FRANCISCO X. TOBELL Y ARGILA.

DISTINGIDA AB LOS PRIMERS PREMIS

EN LAS EXPOSICIONS DE

SARAGOSSA, BARCELONA, VIENA Y FILADELFIA

PER LO

ADOB COMPLERT CATALÀ

PERA TOTA MENA DE CONREUS Y TERRENOS.

Pera las demandas: dirigirse als Srs. Ginesta y Marquet, Portxos de 'n Xifré, núm. 6, entresuelo, en Barcelona, ó en los depósitos establerts á fora.

VENDA D' UNS TERRENOS

SITUATS EN STA. MARGARIDA DE MONTBUY.

Una pesa de terra de regadiu nomenada **Hort de baix**, de cabuda: 8 áreas y 32 centiáreas de 1.ª calitat.

Altre pesa de terra camda de 1.ª calitat nomenada **Sort del Colom**, de cabuda: dos mujadas.

Un altre pesa nomenada **Ubaga de casa Vidal**, d' extensió: 7 mujadas de bosch de 1.ª y 2.ª classe.

Nota: las dos pesas primeras están á mitja hora de Igualada, y 'l bosch á tres cuarts d' hora, ab la ventatja de poder carregar las fustas y llenyas al peu del bosch qu' hi ha carretera fins Igualada.

Tots aquets terrenos son sense cens de cap mena.